

Ad stk. 2

Bestemmelsen er sprogligt moderniseret, men har samme indhold som den gældende lovs § 34, stk. 5. Den forpligter tilskudsmodtageren til at underrette ministeren, hvis vilkårene for at modtage tilskud ikke længere opfyldes. Denne pligt gælder i hele perioden, fra tilsagnet er givet, til tilskudssagen er afsluttet. Opfyldes vilkårene ikke, skal ministeren have mulighed for at undersøge, om tilskuddet helt eller delvis skal bortfalde, så midlerne kan tildeles andre ansøgere.

Til § 57

Bestemmelsen har det samme indhold som den gældende lovs § 34 a. Der er tale om standardmæssige bestemmelser om tilsyn med tilskud.

Til § 58

Bestemmelsen har samme indhold som den gældende lovs § 34 b. Der er dog foretaget de nødvendige konsekvensrettelser som følge af, at det ikke længere er Hypotekbanken, men Skatteministeriet, der inddriver statens tilgodehavender.

Til § 59

Bestemmelsen har samme indhold som den gældende lovs § 34, stk. 1, § 34 a, stk. 3, og § 34 b, stk. 3 og 4. Den samler bemyndigelserne for, miljøministeren til at fastsætte forskellige regler, der alle har med tilsyn med tilskud at gøre, i én bestemmelse.

Til Kapitel 9

Klage og søgsmål

Ved ændringen af skovloven i 1996 blev Naturklagenævnet klagemyndighed for afgørelser truffet efter skovloven. I forslaget er bestemmelserne herom ikke ændret væsentligt. Det forudsættes således fortsat, at miljøministeren vil delegere sin kompetence til at træffe afgørelser efter loven i første instans til Skov- og Naturstyrelsen, jf. § 43.

Som følge af, at visse af lensafsløningslovens bestemmelser om majoratsskov overføres til skovloven, er denne lovs klagebestemmelser også indarbejdet i forslaget. Efter de gældende bestemmelser kan afgørelser om ophævelse af majoratsbåndet og om udstykning påklages til ministeren. De kan påklages af den, som afgørelsen retter sig imod, og den, som i øvrigt har en individuel, væsentlig interesse i sagen. Bestemmelserne om klagefrist, udnyttelse af tilladelsen inden klagefristens udløb og opsættende virkning, hvis der klages, svarer helt til skovlovens bestemmelser. Der synes ikke i dag at være grund til, at afgørelser vedrø-

rende majoratsskov ikke skal kunne påklages til Naturklagenævnet ligesom øvrige afgørelser for fredskovspligtige arealer. Efter forslaget kan der derfor klages til Naturklagenævnet over afgørelser om ophævelse af majoratsbåndet.

Til § 60

Bestemmelsen erstatter den gældende lovs § 39, stk. 1 - 3. Den beskriver, hvilke afgørelser efter loven, der kan påklages til Naturklagenævnet, og de nærmere regler for nævnets behandling af klagerne. Bestemmelsen erstatter desuden § 5 b i den gældende lensafsløningslov.

Efter forslaget kan der klages til Naturklagenævnet over afgørelser

- om, at arealer bliver fredskovspligtige, jf. § 4,
- om ophævelse af fredskovspligt, jf. § 6,
- om ophævelse af majoratsbåndet, jf. § 7, stk. 2,
- om, at der i de første 10 år efter ejerskifte kun må foretages erhvervsmæssig hugst i skoven på nærmere angivne vilkår, jf. § 13,
- om fastsættelse af de målsætninger for naturtyper og levesteder, som er nødvendige for at sikre eller genoprette en gunstig bevaringsstatus, og de foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde målsætningerne, i Natura 2000-skovplaner, jf. § 15, stk. 2,
- om vurdering af virkningen af anmeldte aktiviteter på et område, jf. § 17, stk. 3,
- om dispensation fra forbuddene i kapitel 3 om anvendelse af fredskovspligtige arealer og kapitel 4 om beskyttelse af fredskovspligtige arealer, jf. § 38, og
- om påbud, jf. § 51, stk. 2 og 3.

Klage over afgørelser efter § 24 om erstatning følger bestemmelserne i naturbeskyttelsesloven, jf. § 24, stk. 3. De afgørelser, der herefter ikke kan påklages til Naturklagenævnet, er: Afgørelser om tilskud, jf. forslagets § 29, stk. 1, § 31, stk. 1, og afgørelser om at justere grænser for fredskovspligtige arealer efter § 37.

Til § 61

Bestemmelsen erstatter den gældende lovs § 39, stk. 4, som giver miljøministeren hjemmel til at fastsætte regler om klage over afgørelser, der er truffet efter bemyndigelse, herunder om, at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for ministeren. Ministeren har udnyttet hjemlen til i alle tilfælde at fastsætte regler om, at afgørelser, der er truffet efter bemyndigelse, ikke kan indbringes for ministeren.

I forslagets stk. 1 slås det fast, at ministeren kan fastsætte regler, som afskærer klageadgang til mini-